

ENTREVISTA A

Joan Liaño

Cantant i activista LGTBIQ+

Joan Liaño té vint anys i és veí de Granollers. Va estudiar a l'escola Salvador Espriu i a l'institut Celestí Bellera. Combina la professió de manicur amb la seva passió per la música i el teatre musical i enguany ha estat un dels setze participants del programa revelació de la temporada de TV3, *Eufòria*. En el seu pas pel talent show, fins a la novena gala, s'ha convertit en tot un referent musical i de la lluita per la igualtat de drets i reivindicacions del moviment LGTBIQ+. El 16 i 17 de juliol va debutar al Palau Sant Jordi en un doble concert que va aplegar més de 35.000 persones.

© XAVIER SOLANAS

Com es va despertar la teva passió pel món artístic?

Des de ben petit ja m'agradava cantar i, als dotze o tretze anys, els meus pares em van portar a veure un musical, *Priscilla, reina del desierto*. Vaig sortir del teatre amb dos drames: que era supergai i que em volia dedicar al món de l'espectacle. Vaig vibrar molt i vaig tenir clar a l'instant que volia dedicar la meua vida a estar dalt d'un escenari. Se'm van despertar papallones a l'estómac i, des d'aleshores, cada cop que vaig a veure una obra de teatre o quan pujo a un escenari les sento. Per tant, als meus pares els dec la vida en tots els sentits.

I com has anat desenvolupant la teva faceta artística?

Vaig començar la meua carrera artística amb molta valentia. Quan cantes, als instituts o a l'escola, el primer que fan els companys és riure-se'n de tu... Al principi va ser molt difícil perquè jo sabia que volia cantar i òbviament no ho feia com ara. He fet un recorregut vocal molt bèstia. I a la fi, el temps posa les persones al seu lloc. No va ser fàcil començar, però jo creia molt en mi i la meua família també. A partir d'aquí vaig fer classes de tècnica vocal a l'espai Cor i Veu, que estava a Barcelona i a Granollers, i un taller al Gra de teatre musical. També he participat en quatre o cinc edicions de l'Escenari Obert organitzat pel Gra, que em sembla una meravella.

El Gra és un espai determinant per a tu?

Puc dir que el meu primer escenari és el Gra. Els dec molt, vaig començar a cantar en aquell escenari i van ser els primers a creure en mi. M'han cuidat molt i

han estat els primers a donar-me una oportunitat. Em deien: "No sabem com cantes, però sí que sabem que et volem donar una oportunitat; et cedim el nostre espai i que et vegi gent." És un acte tan humil, de tanta generositat! Comences des de zero i la gent no es fixa en tu fins passat un temps.

Tornaries a un Escenari Obert?

Tornaria a un Escenari Obert del Gra mil vegades, per la il·lusió, pel retrobament. Tornar als llocs d'on vens et fa tocar de peus a terra. Amb la repercussió que ha tingut *Eufòria* és molt fàcil que a vegades te'n vagis una mica pels núvols. Jo ara estic treballant fent unghes i això em fa estar molt arrelat perquè estic treballant com qualsevol persona i tornar al Gra seria una mica el mateix.

“Tornaria a un Escenari Obert del Gra mil vegades, per la il·lusió, pel retrobament. Tornar als llocs d'on vens et fa tocar de peus a terra”

El 2021 vas quedar tercer a *Objectiu Paki*, el concurs musical de Televisió de Cardedeu.

Objectiu Paki també van ser dels primers a creure en mi. Va ser durant l'època de la Covid. Va ser preciós, com una espècie de bombolla dins la pandèmia. I com la primera edició, cap. Tinc una relació molt íntima i em porto molt bé amb tot l'equip i concursants.

I et vas presentar al càsting d'*Eufòria*?

La veritat és que no m'hi anava a presentar però al final em vaig animar. Vaig passar els primers càstings... La següent fase eren tres dies seguits i els recordo com dels millors i pitjors de la meua vida. De 2.000 persones que ens hi vam presentar mai m'hagués imaginat que em seleccionarien, anava amb zero expectatives. És evident que